

ad Bilag XII.

København, den 5. Juli 1934.

Til det fra Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold m. m.

Paa et den 4. Juli 1934 i København afholdt Lands-Sparekassemøde, som Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser havde indkaldt til Drøftelse af det i Folketinget forelagte Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold — først og fremmest Forslagets § 44 —, og hvori deltog foruden Fællesrepræsentationens Medlemmer Repræsentantskabet for Landsforeningen af større Sparekasser i Danmark, Bestyrelsen for Centralforeningen af jydsk Sparekasser, Bestyrelsen for Centralforeningen for Østifternes Sparekasser og Bestyrelsen for De forenede Sparekasser i Fyns Stift, vedtog man enstemmig at tilstille det ærede Udvalg den i Genpart vedliggende Skrivelse, som Dags Dato er tilstillet Direktionen for Nationalbanken i København. Som det ærede Udvalg vil se af denne Skrivelse, paaberaabes der heri et Løfte, givet af Nationalbanken til Sparekasserne for at sikre sig Sparekassernes Velvilje med Hensyn til frivillig Ombytning af højforrentede $4\frac{1}{2}$ og 5 pCts Obligationer i Konverteringsøjemed, gaaende ud paa, at der ikke under Konverteringen vil blive Spørgsmaal om Tvangsforanstaltninger af nogen Art, der kan svække Tilliden til Obligationsmarkedet, og at der ikke vil ske yderligere Tvangsnedsættelse af Renten af Indlaan i Sparekasser, og at der er tilvejebragt Sikkerhed herfor. Allerede af denne Grund maa Sparekasserne nedlægge en alvorlig Indsigelse mod Gennemførelsen af § 44 i Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold, og Sparekassernes Organisation tillader sig yderligere over for det høje Udvalg at anføre følgende:

Hvorvidt og i hvilket Omfang der overhovedet skal tilvejebringes Midler i Forbindelse med de af det ærede Udvalg behandlede Lovforanstaltninger, skal Sparekasserne selvsagt ikke udtale sig om, idet det bliver Politikernes Opgave at træffe Afgørelse herom. Men naar man efter Forslagets § 44 regner med gennem en yderligere Sænkning af Indlaansrenten i Sparekasserne at tilvejebringe et Beløb af ca. 11 Mill. Kr. aarligt i 5 Aar til almindelige Lovgivningsformaal, maa Sparekasserne nedlægge en bestemt Indsigelse herimod, dels under Paaberaabelse af det af Nationalbankens Direktion til Sparekasserne givne Løfte, dels under Hensyn til den Fare, man eventuelt udsætter Sparekasserne for i likviditetsmæssig Henseende, dels endelig af Hensyn til Landets Sparere, der herved vil blive undergivet en urimelig og uretfærdig Særbeskatning, og tilmed under Former, der ser bort fra det i dansk Skattelovgivning hidtil anvendte Progressionsprincip. Den foreslaaede yderligere Sænkning af Indlaansrenten, uden at den skal komme Pengeinstitutternes Laantagere til gode, saaledes som Forholdet var med den ved Lov af 1. Maj 1933 fremtvungne Nedsættelse af Indlaansrenten, betyder ikke mindre end en ekstra Beskatning fra 14 til 17 pCt. af Renteindtægten, og det paa en Tid, hvor denne Renteindtægt dels allerede er formindsket gennem tidligere Nedsættelser, dels forringet i Købeevne ved det stigende Prisniveau og den nedskaarne Kroneværdi.